

Sygn. akt V CO 155/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 2 lipca 2019 r.,
sprawy z wniosku A. P.
o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

A. P. wystąpiła do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo o rozwód przeciwko D. J. V. d. V..

Zgodnie z art. 45 K.p.c. Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli w myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

Właściwość miejscową w sprawach o rozwód określa art. 41 K.p.c. Przepis ten stanowi, że powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. W przepisie tym chodzi o wspólne miejsce zamieszkania małżonków w Polsce, stąd w świetle okoliczności wskazanych we wniosku ustalenia właściwości sądu na tej podstawie dokonać nie można.

Z braku tej podstawy zatem wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. Z okoliczności sprawy wynika, że wspólne miejsce zamieszkania stron znajdowało się na terenie Holandii, gdzie mąż wnioskodawczyni nadal przebywa. Natomiast wnioskodawczyni obecnie zamieszkuje w D.. Skoro pozwany zamieszkuje w Holandii, podstawa z miejsca zamieszkania pozwanego nie może znaleźć zastosowania, co nakazuje odwołać się do ostatniej z podstaw – miejsca zamieszkania powódki.

Z uwagi na to, że możliwe jest ustalenie właściwości miejscowej na podstawie art. 41 zd. 2 *in fine* K.p.c., wniosek złożony do Sądu Najwyższego o orzeczenie na podstawie art. 45 K.p.c. należało oddalić.